

Gniew Boży A Gniew Szatana

written by Tim Jennings, M.D. | January 25, 2024



W Księdze Apokalipsy zapisane są następujące słowa Jezusa:

Dlatego radujcie się niebiosa i wy, ich mieszkańcy. Biada mieszkańcom ziemi i morza, bo zszedł do was **diabeł palający wielkim gniewem**, gdyż wie, że ma niewiele czasu (Apokalipsa 12:12 UBG).

Biblia także wielokrotnie wspomina **gniew Boży** (zob. Rzymian 1:18). W związku z tym rodzą się liczne pytania:

- Czy istnieje w ogóle różnica pomiędzy gniewem szatana a gniewem Boga?
- Czy gniew zawsze działa na takich samych zasadach, niezależnie od tego, z jakiego źródła pochodzi?
- Czy Bóg działa w taki sam sposób, używa tej samej mocy i osiąga takie same rezultaty co szatan?
- Czy gniew Boży różni się od gniewu szatana jedynie motywacją — Boży gniew jest uzasadniony sprawiedliwością, podczas gdy gniew szatana opiera się na egoizmie, ale zarówno Bóg jak i szatan używa swojej mocy, aby sprawić ból?

Rezultaty gniewu Bożego nie różnią się zbyt wiele od następstw gniewu szatana, kiedy nikt nie

zaintervenuje by ochronić, osłonić czy wybawić nas z gniewu. **Rezultaty** wylania się pełnego gniewu — czy to Bożego czy gniewu szatana —**zawsze są negatywne**, a nigdy pozytywne.

Jednak czy same **wyniki** niepohamowanego gniewu (czy to Bożego czy szatana) wskazują na to, że Bóg i szatan używają tej samej mocy, metod i taktyk? Absolutnie nie! Ściśle mówiąc, gniew Boży jest dokładnym przeciwieństwem gniewu szatana. Gniew Boży działa na zupełnie odwrotnych zasadach niż gniew szatana, a możemy to pojąć jedynie wtedy, gdy zrozumiemy, na jakich prawach opiera się realność, tzn. jak działają Boże prawa, na których opiera się życie.

Gniew istot stworzonych

Jeśli patrzymy na świat przez pryzmat prawa jako narzuconych przepisów pod zewnętrznie wymierzoną karą za ich nieprzestrzeganie (czego więcej można się spodziewać od istot stworzonych, które nie są w stanie stworzyć realności?), wówczas uważamy, że gniew to nałożenie kary przez władze w celu zadania przestępcy bólu. Dokładnie na tym polega gniew szatana, a wypływa z jego szatańskiej mocy.

Od początku historii ludzkości Bóg strzeże nas od gniewu szatana i jego diabelskich mocy. Bóg powstrzymuje „cztery wiatry ziemi” (Apokalipsa 7:1), prowadzi wojnę z szatanem i księstwami ciemności (zob. Objawienie 12:7; Kolosan 2:15), oraz wysyła armie aniołów, aby nas chroniły (zob. 2 Królewska 6:17–20). Widzimy Jego opiekuńczą moc w całym Piśmie Świętym.

Gniew szatana natomiast polega na użyciu mocy w celu wyrządzania krzywdy!

Gniew Boży jest zupełnie odmienny, a objawia się wówczas, gdy **Bóg zawiesza swą opiekuńczą moc**. Bóg jest Stwórcą, budowniczym rzeczywistości — praw, na których opiera się życie i zdrowie całego stworzenia. Łamanie (nietrzymanie się) Jego praw działa na naszą szkodę, a Bóg, zgodnie ze swoim charakterem miłości, używa własnej mocy, energii i zasobów, aby powstrzymać szkody wynikające z łamania Jego praw projektowych na życie i przywrócić nam zdrowie. Podczas gdy szatan używa swej mocy, aby wyrządzić nam krzywdę, Bóg używa swojej mocy, aby leczyć, odnawiać, reperować i odbudowywać istoty, które stworzył.

Buntując się przeciw Bogu, ludzie dobrowolnie ściągają na siebie Jego gniew. Gniew Boży polega na tym, że szanując wolną wolę człowieka, Bóg zezwala mu doświadczyć tego, czego pragnie — uwolnienie się od Boga, Jego praw na życie oraz Jego miłosiernej i uzdrawiającej obecności i mocy.

Tak więc, chociaż prawdą jest, że zarówno w wyniku gniewu Bożego, jak i gniewu szatana ponosimy straty, to jednak jedynie szatan aktywnie używa swojej energii i mocy w celu wyrządzenia krzywdy, podczas gdy gniew Boży polega na zaprzestaniu stosowania mocy chroniącej nas od szkody.

To jest dokładnie to, co apostoł Paweł opisuje w Liście do Rzymian:

Albowiem **gniew Boży ujawnia się** z nieba na wszelką bezbożność i nieprawość tych ludzi, **którzy przez nieprawość nakładają prawdzie pęta**. To bowiem, **co o Bogu można poznać**, jawne jest wśród nich, gdyż Bóg im to ujawnił. Albowiem od stworzenia świata **niewidzialne Jego przymioty** – wiekuista Jego potęga oraz bóstwo – stają się **widzialne dla umysłu** przez Jego dzieła, tak że nie mogą się wymówić od winy. (Rzymian 1:18–20 BT)

Następnie Paweł trzykrotnie opisuje na podstawie dowodów opartych na wynikach, że Boży gniew to pozwolenie ludziom zbierać to, co wybrali, gdy opuszczają schronienie Jego opiekuńczych skrzydeł. W wersetach 24, 26 i 28 Paweł mówi, że Bóg ich **wydał / poddał / dał im odejść** (w zależności od tłumaczenia) i pozwolił zbierać konsekwencje tego, na co nalegali — a jedynym skutkiem odejścia od podtrzymującego życie i zdrowie Stwórcy jest ruina i śmierć.

W komentarzu naukowym „Hard Sayings of the Bible” [„Trudne wyrażenia biblijne”], opublikowanym przez Intervarsity Press, pięknie wyjaśniono te wersety:

W pewnym sensie **gniew Boży jest wbudowany** w samą strukturę stworzonej rzeczywistości. Odrzucając strukturę Bożą i ustanawiając własną, naruszając Boże intencje dla stworzenia i zastępując je własnymi, **powodujemy własną dezintegrację**.

To nie Bóg spowodował, że stan ludzkości obniżył się do stopnia opisanego przez apostoła Pawła w Liście do Rzymian 1:18-32! Wyrażenie „ujawnia się z nieba” (a „niebo” jest typowym hebrajskim odpowiednikiem słowa „Bóg”) nie oznacza boskiej interwencji, ale raczej **rzeczywisty stan rzeczy (co się dzieje ze stworzeniem), gdy wola Boża oparta na miłości, wbudowana w porządek stworzenia, zostaje odrzucona i zdeptana**.

Ponieważ porządek stworzenia ma swój początek w Bogu, Paweł może powiedzieć, że gniew Boży (nieustannie) ujawnia się „z nieba”. Jest ujawniony w tym, że odrzucenie prawdy Bożej (Rzymian 1:18-20) — czyli prawdy o naturze Boga i Jego woli — prowadzi do znikczemnienia umysłu (Rzymian 1:21,22), bałwochwalstwa (Rzymian 1:23), wypaczania zamierzonej przez Boga seksualności (Rzymian 1:24-27), oraz zerwania relacji międzyludzkich i kryzysu moralnego (Rzymian 1:28-32).

Wyrażenie „wydał ich Bóg” (lub „dał im odejść”), które pojawia się w tym fragmencie trzykrotnie (Rzymian 1:24,26,28), umacnia przekonanie, że wypaczenie ludzkiej egzystencji przez grzech, choć wynikające z ludzkich decyzji, **należy ostatecznie rozumieć jako karę Bożą, którą sami na siebie sprowadzamy z własnej i nieprzymuszonej woli**.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, **powszechny pogląd, że Bóg karze lub błogosławi proporcjonalnie do naszych grzesznych lub zacnych uczynków, nie ma żadnego uzasadnienia**. ... Bóg umiłował nas odwieczną miłością. Jednak **odrzućcie tę miłość oddziela nas od jej życiodajnej mocy, czego rezultatem jest degradacja i śmierć** (s.543).

Bóg jest Bogiem rzeczywistości, a Jego gniew jest dokładnym przeciwieństwem gniewu szatana; jednak, niestety, miliardy wierzą, że gniew Boży funkcjonalnie nie różni się niczym od gniewu szatana. Miliardom ludzi wmówiono, że w gniewie Bóg używa swojej mocy w celu zadania bólu, cierpienia i męki swojemu stworzeniu. Jest to kłamstwo, a jest owocem (nieuniknionym skutkiem) wiary w inne kłamstwo, że prawo Boże funkcjonuje tak samo jak prawo ludzkie (narzucone przepisy i kary). Jeśli ktoś uważa, że jakiś aspekt prawa Bożego działa podobnie do prawa ludzkiego, to zawsze będzie wierzył, że Bóg musi użyć mocy, aby wymierzyć karę za łamanie przepisów prawnych, bo jeśli nie ma kary, to nie ma „sprawiedliwości”.

Jednak Bóg wzywa ludzi, aby odrzucili to kłamstwo, przestali nauczać innych, że Bóg funkcjonuje jak stworzenie i zaczęli chwalić Go jako Stwórcę — Tego, który powołał rzeczywistość do istnienia i którego

prawa są prawami projektowymi Stwórcy, na podstawie których zbudowana jest i operuje cała rzeczywistość.

Oto przesłanie na nasz czas. Jest to ostatnie przesłanie, które ma pójść do świata według księgi Apokalipsy 14 (zob. [„Ostateczne przesłanie miłosierdzia dla świata: Trójjanielskie poselstwo”](#) w j. angielskim, które szczegółowo opisuje, czym jest [wieczna ewangelia](#), przedstawia [cztery sądy](#), opisuje [gniew Boży](#) i umieszcza to wszystko w rzeczywistej realności stanowiącej prawdy o [Bożych prawach projektowych / protokołach stworzenia](#) — ostatnie cztery artykuły są przetłumaczone na j. polski).

Jeśli czcimy stworzenie zamiast Stwórcy (co jest naturalne, gdy akceptujemy kłamstwo, że prawo Boże działa tak samo jak prawo ludzkie) to na zasadzie „z kim przestajesz, takim się stajesz” stajemy się podobni do fałszywego boga i pieczętujemy się jako wyznawcy bestii. Jeśli nie opuścimy dyktatorskich systemów politycznych i imperialistycznych praw tego świata, reprezentowanych przez [Babilon](#) operujący na podstawie bezsensownego, szatańskiego systemu prawnego, wówczas doświadczymy gniewu Bożego, który polega na tym, że Bóg zezwoli nam doświadczyć tego, na co nalegamy. A kiedy Bóg przestanie nas chronić, rezultat będzie straszliwy, i Bóg nie pragnie, by ktokolwiek musiał tego doświadczyć. Właśnie dlatego Bóg wydał przesłanie, aby Jego lud wyszedł z upadłego karnoprawnego babilońskiego systemu religijnego i oddawał cześć Jemu jako Stwórcy!

Mamy wspaniałe przesłanie — prawdę na temat Bożego charakteru, metod, zasad i Bożych praw projektowych opartych na miłości, prawdzie i wolności! Kiedy to pojmimy, zrozumiemy również, że gniew Boży jest dokładnym przeciwieństwem gniewu szatana i że ból, cierpienie i śmierć nie pochodzą od Boga, ale są wynikiem zerwania stosunków z Tym, który jest jedynym źródłem życia i zdrowia.

Wzywam cię do odrzucenia karnoprawnego oszustwa szatana, powrotu do wielbienia Stwórcy i podzielenia się tym przesłaniem na czasy końca z innymi!

Jeśli zmagasz się ze zrozumieniem historii biblijnych, gdzie Bóg używa mocy która wydaje się niebezpieczna, śmiertelna, destrukcyjna — historii takich jak Sodom i Gomora, plagi egipskie, potop itp. — proponuję, byś przeczytał nasze blogi (w j. polskim): [Sprawa potopu — czy Bóg zabija? Część 1](#) i [Część 2](#).